

2003 r. poprzez stację paliw w ..., benzynę bezołowiową Pb – 95, oraz olej napędowy o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2002 r. Nr 229, poz. 1918).

Za powyższe działanie Prezes URE wymierzył w/w przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 75 000 zł co stanowi 1,02% przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętego w roku 2003 r.

W uzasadnieniu powyższej decyzji podano, że pismem z dnia 7 października 2003 r. Główny Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował tutejszy Urząd o wynikach kontroli przeprowadzonej przez Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej na stacji paliw w N... należącej do przedsiębiorcy – D... Spółka z o.o.

W trakcie tej kontroli przeprowadzonej w dniu 28 sierpnia 2003 r. pobrano ze zbiorników na stacji paliw, próbki benzyny bezołowiowej Pb – 95 oraz próbkę oleju napędowego, które przekazano do Zakładu Analiz Naftowych i Badań Środowiskowych Instytutu Technologii Nafty w K..., celem zbadania zgodności w zakresie jakości przedmiotowego towaru z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań jakościowych dla niektórych paliw ciekłych (Dz.U. Nr 229 poz.1918). W wyniku tych badań stwierdzono odnośnie benzyny bezołowiowej Pb-95 - zawyżoną zawartość benzenu, która wyniosła 2.08% (V/V), podczas gdy powinna maksymalnie wynosić 1% (V/V), zaś odnośnie oleju napędowego stwierdzono zawyżoną zawartość siarki, która wyniosła 2860 mg/kg, podczas gdy powinna wynosić max 350 mg/kg . Ponadto stwierdzono, że próbka badanego paliwa w 95% (V/V) destyluje do temperatury 400⁰C, natomiast powinna destylować do maksimum 360⁰C.

W związku z tym wszczęto niniejsze postępowanie przeciwko w/w Spółce.

W trakcie postępowania D... Spółka z o.o. poinformowała, że pobierana próbka benzyny bezołowiowej pochodziła z uwolnienia zapasów obowią-

kowych przez PKN ORLEN i spełniała parametry jakości dla tego rodzaju paliwa.

Zaś odnośnie przeprowadzonego badania oleju napędowego w/w Spółka zarzuciła nieprawdziwość przeprowadzonego badania, gdyż próbka paliwa została pobrana w sposób niezgodny w Polskimi Normami PN-61/C-04500 i PN-EN ISO 3170.

Zdaniem pozwanego Prezesa URE powyższe zarzuty nie potwierdziły się.

Pozwany uznał na podstawie świadectw jakości paliw, że nie dotyczą one tych samych partii paliwa, którego próbki pobrane zostały w toku kontroli inspekcji handlowej na stacji paliw w N .

Do powyższego wniosku prowadzi według pozwanego przede wszystkim porównanie poszczególnych parametrów paliwa opisanych w świadectwie jakości oraz w wyniku badań przeprowadzonych na zlecenie inspekcji. Z porównania tego wyniku jednoznacznie istnienie rażących różnic w jakości paliw w obu tych dokumentach.

Benzyna bezołowiowa zwolniona z zapasów obowiązkowych, której dotyczy świadectwo jakości Nr BM 41/37/2003 posiada w swym składzie 1,3% benzenu, a motorowa liczba oktanowa wynosi 85,8, natomiast w pobranej na stacji paliw w N próbce benzyny stwierdzono 2,08% zawartości benzenu (a więc prawie 100% więcej niż paliwo pochodzące z zapasów obowiązkowych), zaś motorowa liczba oktanowa wynosiła 84,5. W odniesieniu do oleju napędowego opisanego w świadectwie jakości nr 43/58/03, zawartość siarki wynosiła 25,0 mg/kg, natomiast ilość siarki stwierdzona w pobranej w toku kontroli próbce paliwa wynosiła 2860,0 mg/kg.

W związku z tym pozwany uznał twierdzenie powoda za niewiarygodne, zwłaszcza, iż powód zrezygnował z przysługującego mu prawa poddania analizie laboratoryjnej próbek kontrolnych benzyny oraz oleju napędowego, pobranych w czasie kontroli w dniu 28.09.03 r. co równoznaczne jest z uznaniem wyników badań przeprowadzonych.

W związku z tym, że warunek 2.2.3 koncesji udzielonej powodowi stanowi, iż nie wolno mu czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych określonych w koncesji, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami wynikającymi z zawartych umów lub norm określonych obowiązującymi przepisami, na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – Prawo Energetyczne Prezes URE nałożył na powoda karę w wysokości 75.000 zł ustalając jej wysokość zgodnie z przesłankami z art. 56 ust. 13 prawa energetycznego jak szkodliwość czynu, stopień zwinienia, dotychczasowe zachowania podmiotu i jego możliwości finansowe. Od powyższej decyzji powód „D” Spółka z o.o. w N wniosła odwołanie zarzucając jej:

1. w zakresie wprowadzenia do obrotu w 2003 r. poprzez stację paliw w o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17.12.2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań jakościowych dla paliw ciekłych
 - a) benzynę bezołowiową PB-95 – sprzeczność dokonanych ustaleń z treścią zebranego w prawie materiału dowodowego
 - b) olej napędowy – nie wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności faktycznych związanych ze stawianym zarzutem co miało wpływ na wadliwość wydanej decyzji a w szczególności zarzutu przedsiębiorcy, że próbki oleju napędowego w trakcie kontroli z dnia 28.08.2003 r. pobierane zostały przez inspekcję handlową w sposób niezgodny z Polskimi Normami PN-61/C-04500 i PN-EN ISO 3170 w związku z czym wynik przeprowadzonego badania był nieprawdziwy.

W związku z tym powód wnosił o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Ponadto powód wnosił o przeprowadzenie dowodu z akt Sądu Grodzkiego w N o sygn. akt dotyczącej uniewinnienia Prezesa Zarządu powoda od popełnienia czynu z art. 348 ustawy Prawa o ochronie środowiska.

Pozwany Prezes URE wnosił o oddalenie odwołania i podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył co następuje:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w N z dnia 3.12.2004 r. Prezes Zarządu powoda – R J został uniewinniony od popełnienia wykroczenia z art. 348 ustawy z dnia 27.04.2001 r. – Prawo ochrony środowiska polegającego, że w dniu 28 sierpnia 2003 r. jako Prezes Zarządu Spółki „D” wprowadził na stacji paliw w N do obrotu olej napędowy nie spełniający wymogów jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17.12.02 r. (dowód w/w akta). Powyższy wyrok nie zawiera uzasadnienia.

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Nietrafny jest podnoszony przez powoda w jego odwołaniu zarzut nieprawidłowej oceny przez pozwanego materiału dowodowego zebranego w postępowaniu administracyjnym odnośnie przeprowadzonych próbek badań paliwa.

Badania laboratoryjne próbek paliw, które wykazały nieprawidłowości w jego jakości były przeprowadzone zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17.12.02 r. powołanego w zaskarżonej decyzji.

Poza tym, jak wynika z protokołu kontroli z dnia 5 i 8 sierpnia 2003 r. /str. 5-9 akt administracyjnych/ podpisanego przez przedstawiciela powoda nie zgłaszano wówczas żadnych zastrzeżeń do sposobu pobrania przez kontrolerów próbek oleju napędowego do kontroli.

Podobnie odnośnie protokołu kontroli z dnia 28.08.03 dotyczącego zaznajomienia przedstawicieli powoda z jej wynikami /str. 10-12 akt administracyjnych/ nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń ze strony Prezesa powodowej Spółki obecnego w czasie jego sporządzania. Takie zastrzeżenia pojawiły się dopiero po upływie około miesiąca od daty ostatniego protokołu kontroli, co wskazuje zdaniem Sądu na niewiarygodność podnoszonych przez powoda zastrzeżeń do przeprowadzonych badań paliwa.

Odnośnie w/w wyroku uniewinniającego Prezesa powodowej Spółki, to z uwagi, iż nie zawiera on uzasadnienia nie jest możliwe zaznajomienie się z motywami Sądu, które były podstawą jego wydania. Poza tym wyrok ten nie jest dla Sądu wiążący zgodnie z art. 11 kpc.

Odnośnie wymiaru kary nałożonej na powoda, to w ocenie Sądu jej wysokość nie jest wygórowana i mieści się w granicach wytyczonych w art. 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, oraz sprawiedliwa biorąc pod uwagę przesłanki z art. 56 ust. 6 prawa energetycznego.

Sąd nie uwzględnił kolejnego wniosku Prezesa Zarządu powoda o odroczenie rozprawy z powodu jego choroby, uznając, że sprawa jest gotowa do rozstrzygnięcia, a dalsza zwłoka w zakończeniu postępowania niewskazana.

Sąd również nie widział potrzeby dopuszczenia z urzędu dowodu z przesłuchania stron uznając, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do rozstrzygnięcia.

Z tych powodów Sąd na podstawie art. 479⁵³ § 1 kpc orzekł jak w wyroku.

SSR Marta Sadowska

Na oryginalne właściwe podpisy

Za zgodność

Sekretarz